

มาตรการทางกฎหมายในการแก้ปัญหาและจัดระเบียบร้านเหล้ารอบสถานศึกษา

เสนอต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ปริญญา เทวานฤมิตรกุล

ประธานคณะทำงานแก้ปัญหาร้านเหล้ารอบสถานศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กระทรวงศึกษาธิการ

ตามที่ในขณะนี้สถานศึกษาต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัย ได้มีร้านเหล้าไปตั้งอยู่โดยรอบมากขึ้นเรื่อยๆ จนกลายเป็นปัญหาที่คุกคามสถานศึกษาและก่อให้เกิดปัญหาต่อเยาวชนในวัยเรียนมากขึ้นเรื่อยๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการเรียน อุบัติเหตุ เพศสัมพันธ์ในวัยเรียน การทำแท้ง การพนัน การทะเลาะวิวาท ยาเสพติด นั้น

เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าว คณะทำงานแก้ปัญหาร้านเหล้ารอบสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กระทรวงศึกษาธิการ โดยความร่วมมือกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงขอสรุปปัญหา และเสนอมาตรการทางกฎหมายในการแก้ปัญหา ต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อดำเนินการจัดระเบียบร้านเหล้า โดยใช้แนวทางแก้ปัญหาที่พื้นที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ที่ได้ร่วมมือกับตำรวจจังหวัดปทุมธานี และสถานีตำรวจจรจร อำเภอลองหลวง และตำรวจจรจร จังหวัดปทุมธานี เป็นแนวทางในการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๑. สรุปประเด็นปัญหาในทางกฎหมาย และการกระทำที่ผิดกฎหมายฉบับต่างๆ

๑.๑ ปัญหาการไม่มีกฎหมายห้ามจำหน่ายเหล้ารอบๆ สถานศึกษา และปัญหาการออกใบอนุญาตของกรม

สรรพสามิต

(๑) ในปัจจุบันยังไม่มีข้อห้ามการจำหน่ายเหล้าในพื้นที่ใกล้สถานศึกษา – พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ห้ามแต่เพียงการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในบริเวณ สถานศึกษา เท่านั้น (มาตรา ๒๗ (๕)) ไม่ได้ห้ามจำหน่าย ใกล้ หรือ รอบๆ สถานศึกษาแต่ประการใด

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๒๗ ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้

(๕) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

สำหรับในการออกใบอนุญาตจำหน่ายสุราซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของกรมสรรพสามิต เจ้าหน้าที่สรรพสามิตจะใช้ กฎกระทรวงว่าด้วยข้อกำหนดเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตขายสุราและการขายสุรา พ.ศ. ๒๕๔๘ ในการออกใบอนุญาต ซึ่งห้ามมิให้สถานที่ขายสุราตั้งอยู่ในบริเวณสถานที่สามแห่ง คือ หนึ่ง สถานศึกษา สอง วัด และ สาม สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง และบริเวณ “ต่อเนื่องติดกับ” สถานศึกษา วัด และสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ปัญหา คือ เจ้าหน้าที่สรรพสามิตตีความคำว่า “ต่อเนื่องติดกับ” ไว้อย่างแคบมาก คือต้อง “ติดกับ” สถานศึกษาโดยมีรั้ว

ติดกันเท่านั้น ถ้าร้านไม่ติดกับรั้วมหาวิทยาลัยแล้ว สรรพสามิตจะไม่ถือว่า “ต่อเนื่องติดกับ” สถานศึกษา ทำให้ร้านเหล้าที่ตั้งอยู่รอบๆ สถานศึกษา สามารถมีใบอนุญาตขายเหล้าได้อย่างถูกกฎหมาย อย่างไรก็ตามในขณะนี้ สรรพสามิตได้ยอมขยายความคำว่า “ต่อเนื่องติดกับ” ให้กว้างขึ้นบ้างแล้ว ดังเช่นสรรพสามิต จังหวัดปทุมธานี ได้เพิกถอนใบอนุญาตจำหน่ายสุราแก่ร้านที่อยู่รั้วมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิตแล้ว

กฎกระทรวงว่าด้วยข้อกำหนดเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตขายสุราและการขายสุรา พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อ ๒ ข้อกำหนดเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๓ ถึงประเภทที่ ๗ ตามมาตรา ๑๕ มีดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่ขายสุราต้องไม่ตั้งอยู่ในบริเวณสถานศึกษาหรือ ศาสนสถาน รวมทั้ง บริเวณต่อเนื่องติดกับสถานศึกษา หรือ ศาสนสถาน

(๒) สถานที่ขายสุราต้องไม่ตั้งอยู่ในบริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง รวมทั้ง บริเวณต่อเนื่องติดกับสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

(๒) กรมสรรพสามิตออกใบอนุญาตจำหน่ายสุราโดยไม่มี การตรวจสอบก่อนว่า สถานที่ที่มาขอใบอนุญาตสามารถจำหน่ายสุราได้โดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ – ปัญหาประการต่อมาคือ ในการออกใบอนุญาตจำหน่ายสุรา เจ้าหน้าที่สรรพสามิตไม่ได้มีการลงพื้นที่ไปตรวจสอบก่อนว่า สถานที่ที่ขอใบอนุญาตจำหน่ายสุรา อยู่ในสถานที่ต้องห้ามจำหน่ายสุราตามกฎกระทรวง หรือมีการทำผิดกฎหมายอื่นๆ จนไม่สมควรได้รับใบอนุญาตหรือไม่ เพียงผู้ขอใบอนุญาตรับรองตนเองว่า ไม่ได้จำหน่ายสุราโดยผิดกฎหมาย สรรพสามิตในพื้นที่มักจะออกใบอนุญาตให้ ทำให้เกิดปัญหาว่าร้านเหล้าที่ผิดกฎหมายก็มักจะมีใบอนุญาตเสมอ

นอกจากนี้ตามกฎกระทรวงนั้น สถานที่หรือผู้ที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตจะต้องห้ามมิให้ได้รับอนุญาตเป็นเวลาอย่างน้อยห้าปี แต่ปรากฏอยู่เนืองๆ ว่า สรรพสามิตออกใบอนุญาตให้กับร้านที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตไปแล้ว เพราะไม่ได้มีการตรวจสอบก่อน ทำให้ถึงแม้ว่าสถานศึกษาต่างๆ จะดำเนินการจนเพิกถอนใบอนุญาตจำหน่ายสุราของร้านเหล้าที่มีปัญหาได้แล้ว แต่ร้านเหล่านี้มักจะเปลี่ยนคนไปขอและได้ใบอนุญาตกลับมาใหม่ทุกครั้ง

กฎกระทรวงว่าด้วยข้อกำหนดเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตขายสุราและการขายสุรา พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อ ๒ ข้อกำหนดเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๓ ถึงประเภทที่ ๗ ตามมาตรา ๑๕ มีดังต่อไปนี้

(๓) สถานที่ขายสุราต้องไม่ตั้งอยู่ในบริเวณสถานที่ที่เคยถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตขายสุราเว้นแต่เวลาได้ล่วงพ้นมาแล้ว ไม่น้อยกว่าห้าปี

(๔) ผู้ขอรับใบอนุญาตขายสุราต้อง ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตขายสุรา เว้นแต่เวลาได้ล่วงพ้นมาแล้ว ไม่น้อยกว่าห้าปี

(๓) กรมสรรพสามิตออกใบอนุญาตจำหน่ายสุราโดยไม่คำนึงถึงสถานที่ต้องห้ามจำหน่ายตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ – พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๗ ได้กำหนดสถานที่ทั้งหมด ๘ แห่งที่ห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งนอกจากเป็นสถานที่ต้องห้ามตามกฎหมายกระทรวงการคลังทั้งสามแห่งคือ วัด สถานศึกษา และสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ยังมีสถานที่ห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มอีก ๕ แห่ง ซึ่งสถานที่ต้องห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาการจำหน่ายเหล้ารอบสถานศึกษาคือ มาตรา ๒๗ (๔) หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก ซึ่งตาม พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ “หอพัก” คือสถานที่ที่รับนักเรียน นิสิตนักศึกษาในระดับไม่สูงกว่าปริญญาตรี และอายุไม่เกิน ๒๕ ปีบริบูรณ์ ตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไปเข้าพักอาศัยโดยมีค่าตอบแทน ทั้งนี้ไม่ว่าจะจดทะเบียนเป็นหอพักหรือไม่ แต่ปัญหาคือ สรรพสามิตในพื้นที่ยังคงยึดถือแต่เพียงกฎกระทรวงการคลัง โดยไม่พิจารณาพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๗ ทำให้มีร้านเหล้าจำนวนมากสามารถตั้งอยู่ในบริเวณหอพักได้ และร้านสะดวกซื้อในหอพักสามารถจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้โดยมิใบอนุญาตจากสรรพสามิต ทั้งๆ ที่ต้องห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามมาตรา ๒๗ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๒๗ ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้

(๔) หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก

(๔) การจำหน่ายเหล้าโดยไม่มียาอนุญาตมีโทษน้อยเกินไป – ตาม พระราชบัญญัติสุรา การจำหน่ายสุราโดยไม่มียาอนุญาตมีเพียงโทษปรับ และปรับเพียงไม่เกินสองพันบาท ในทางปฏิบัติเจ้าหน้าที่ตำรวจจะเปรียบเทียบปรับเพียงกึ่งหนึ่งคือหนึ่งพันบาท และเจ้าหน้าที่สรรพสามิตมักจะปรับเพียงห้าร้อยบาท ทำให้ผู้ประกอบการไม่เกรงกลัว ถึงแม้สถานศึกษาจะดำเนินการเพิกถอนใบอนุญาตได้สำเร็จ แต่ร้านเหล้าส่วนใหญ่ก็จะฝ่าฝืนจำหน่ายสุราโดยไม่มียาอนุญาต โดยยอมเสียค่าปรับเมื่อถูกจับกุม และมีร้านเหล้าจำนวนหนึ่งที่ใช้วิธีการใส่เหล้าในกาน้ำชา หรือใช้วิธีเลี่ยงกฎหมายด้วยการจำหน่ายเพียงโซดาน้ำแข็ง และให้ลูกค้าซื้อเหล้าเข้ามาเอง หรือให้พนักงานในร้านไปซื้อให้

๑.๒ ปัญหาการจำหน่ายเหล้าโดยกระทำผิดพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

(๑) การจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ผู้ที่ไม่ถึง ๒๐ ปีบริบูรณ์ – พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้เพิ่มอายุของผู้ที่ห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้ จากห้ามจำหน่ายแก่ผู้ที่ยังไม่ครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์ เพิ่มห้ามจำหน่ายแก่ผู้ที่ยังไม่ครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์ (มาตรา ๒๕) โดยผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกสูงสุดถึง ๑ ปี ปรับสูงสุดถึงสองหมื่นบาท แต่ยังไม่มีการบังคับใช้กฎหมายนี้อย่างจริงจัง ทำให้มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองเยาวชนจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามกฎหมายนี้ยังไม่มีผลในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์แก่บุคคลดังต่อไปนี้
 (๑) บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๒) การจำหน่ายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์โดยใช้มาตรการจูงใจด้วยการลดราคา หรือแถม – พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์โดยลดราคาหรือแลกแจกแถม ผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกสูงสุดหกเดือน ปรับสูงสุดถึงหนึ่งหมื่นบาท แต่บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่มุ่งคุ้มครองเยาวชนจากการจูงใจของผู้ประกอบการก็ยังไม่ได้มีการบังคับใช้อย่างจริงจังเช่นกัน

มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์โดยวิธีการหรือในลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) การลดราคาเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการขาย
- (๔) ให้หรือเสนอให้สิทธิในการเข้ามการแข่งขัน การแสดง การให้บริการการชิงโชคการชิงรางวัล หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดเป็นการตอบแทนแก่ผู้ซื้อเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ ...
- (๕) โดยแจก แถม ให้ หรือแลกเปลี่ยนกับเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ หรือกับสินค้าอื่น หรือการให้บริการอย่างอื่นแล้วแต่กรณี ...

๑.๓ ปัญหาร้านเหล้ารอบสถานศึกษาประกอบการเป็น “สถานบริการ” โดยผิดกฎหมาย

ร้านเหล้าส่วนใหญ่ที่อยู่รอบสถานศึกษา จะดำเนินการเป็น “สถานบริการ” ตาม พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๓ (๔) คือ “มีดนตรี การแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิงและยินยอมหรือปล่อยให้ละละเลยให้นักเรียน นักแสดง หรือพนักงานอื่นใดนั่งกับลูกค้า” หรือ “มีการเต้น หรือยินยอมให้มีการเต้น” และมาตรา ๓ (๕) คือ “สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง ซึ่งปิดทำการหลังเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา” ซึ่งเข้าลักษณะเป็นสถานบริการตามกฎหมาย ที่ต้องได้รับอนุญาตจากกระทรวงมหาดไทยจึงจะดำเนินการได้ ผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกสูงสุดถึงหนึ่งปี และปรับสูงสุดถึงหกหมื่นบาท แต่ในทางปฏิบัติยังไม่มีการบังคับใช้กฎหมายสถานบริการอย่างจริงจัง ทำให้มีร้านเหล้าจำนวนมากมีการแสดงดนตรีและเปิดเกิน ๒๔ นาฬิกา และมีการเต้นหรือยินยอมให้มีการเต้น ซึ่งผิดพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๕ และถึงแม้จะมีการดำเนินการจับกุม ก็แทบไม่เคยมีการนำตัวเจ้าของมาเป็นผู้ต้องหาเลย

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๕

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ “สถานบริการ” หมายความว่า สถานที่ที่ตั้งขึ้นเพื่อให้บริการ โดยหวังประโยชน์ในทางการค้าดังต่อไปนี้

- (๔) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายหรือให้บริการ โดยมีรูปแบบอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (ก) มีดนตรี การแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิงและยินยอมหรือปล่อยให้
นักร้อง นักแสดง หรือพนักงานอื่นใดนั่งกับลูกค้า
- (ค) มีการเต้นหรือยินยอมให้มีการเต้น หรือจัดให้มีการแสดงเต้น เช่น การเต้นบนเวที หรือการเต้นบริเวณ
โต๊ะอาหารหรือเครื่องดื่ม
- (ข) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่น
ใดเพื่อการบันเทิง ซึ่งปิดทำการหลังเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา

๒. มาตรการทางกฎหมายในการแก้ไขปัญหาและจัดระเบียบร้านเหล้ารอบสถานศึกษา

๒.๑ มาตรการบังคับใช้กฎหมายที่มีโทษจำคุก

การจับกุมร้านเหล้าที่ไม่มีใบอนุญาตนั้นมีโทษปรับเพียงไม่เกินสองพันบาท ซึ่งไม่ได้ผลในการแก้ปัญหา
จึงต้องใช้พระราชบัญญัติที่มีโทษจำคุกดังต่อไปนี้

(๑) พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๕ ร้านเหล้าที่มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงเพื่อการบันเทิง
อื่นและเปิดเกิน ๒๔ นาฬิกา หรือมีการเต้นหรือยินยอมให้มีการเต้น ซึ่งเป็นความผิดฐานเปิดสถานบริการ โดย
ไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งมีโทษจำคุกสูงสุดถึงหนึ่งปี

(๒) พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตราที่สำคัญที่สุดคือ มาตรา ๒๕ ที่ห้าม
จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ ผู้ที่อายุไม่ถึง ๒๐ ปีบริบูรณ์ ซึ่งมีโทษจำคุกสูงสุดถึงหนึ่งปี และ มาตรา ๓๐ ที่
ห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยส่งเสริมการขายด้วยการลดราคา หรือ มีการแจกแถม ซึ่งมีโทษจำคุกสูงสุด
ถึงหกเดือน นอกจากนี้ ร้านเหล้าร้านใดตั้งอยู่ใน บริเวณหอพัก ยังผิด มาตรา ๒๗ ซึ่งมีโทษจำคุกสูงสุดถึงหกเดือน

๒.๒ มาตรการเพิกถอนใบอนุญาตและปิดร้านเหล้า

(๑) เพิกถอนใบอนุญาตผู้ที่จะผิดกฎหมาย – ถ้าร้านใดประกอบการเป็นสถานบริการผิดกฎหมาย หรือ
ละเมิดพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือเปิดจำหน่ายเกินเวลา หรือผิดกฎหมายในข้อหาอื่นใด เมื่อ
ถูกจับกุมและดำเนินคดี ควรต้องมีการประสานกับสรรพสามิตในพื้นที่ให้มีการเพิกถอนใบอนุญาตจำหน่ายสุรา
ทันที

(๒) ปิดร้านเหล้าที่สร้างปัญหาต่างๆ – ร้านเหล้าใดที่ทำผิดกฎหมายซ้ำแล้วซ้ำอีก อาจต้องใช้มาตรการขั้น
เด็ดขาดคือขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งปิดร้านนั้น ซึ่งเป็นอำนาจตามประกาศคณะปฏิวัติ พ.ศ. ๒๕๑๕

๒.๓ มาตรการจัดโซนนิ่งโดยการประสานความร่วมมือระหว่าง มหาวิทยาลัย – เจ้าหน้าที่ตำรวจ – ฝ่ายปกครอง – สรรพสามิต และการตกลงกับผู้ประกอบการ

ขณะนี้มหาวิทยาลัยต่างๆ ๑๕ แห่งทั่วประเทศ ได้มีการลงนามบันทึกข้อตกลงร่วมกันกับรัฐมนตรีช่วยว่า
การกระทรวงศึกษาธิการ ในการจัดโซนนิ่ง ๓๐๐ เมตรรอบสถานศึกษาในการควบคุมและจัดระเบียบร้านเหล้า
รอบสถานศึกษา โดยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รวมถึงมหาวิทยาลัยรังสิตได้มีการดำเนินการแล้ว โดยความ

ร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย – เจ้าหน้าที่ตำรวจ – ฝ่ายปกครอง – สรรพสามิต และ โดยการ “ตกลง” กับผู้ประกอบการ ซึ่งสามารถใช้เป็นต้นแบบในการดำเนินการกับมหาวิทยาลัยทั้ง ๑๕ แห่ง และมหาวิทยาลัยอื่นๆ ได้ดังต่อไปนี้

(๑) ยกเลิกการให้ใบอนุญาตแก่ร้านเหล้าที่อยู่ “ใกล้ชิด” มหาวิทยาลัย – ขอให้สรรพสามิตยกเลิกการให้ใบอนุญาตขายเหล้าแก่ร้านที่อยู่ “ใกล้ชิด” มหาวิทยาลัย ถึงแม้จะไม่ “ติดกับ” รั้วมหาวิทยาลัย แต่ถ้าอยู่ “ใกล้ชิด” กับมหาวิทยาลัย ก็ต้องถือว่า “ต่อเนื่องติดกับ” สถานศึกษาที่ต้องห้ามจำหน่ายเหล้า ซึ่งโดยความร่วมมือกับสรรพสามิตจังหวัดปทุมธานี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ดำเนินการได้เป็นผลเป็นที่น่าพอใจพอสมควรแล้ว

(๒) จัดโซนนิ่ง ๓๐๐ เมตรให้ปลอด “สถานบริการ” และ “ร้านเหล้า” – มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และสถานีตำรวจนครบาลทองหล่อได้จัดประชุมผู้ประกอบการและได้ตกลงกับผู้ประกอบการร้านเหล้าที่มีการแสดงดนตรี หรือมีการเต้น หรือร้านเหล้าที่จำหน่ายเหล้าเป็นหลัก ให้ย้ายออกไปให้พ้นรัศมี ๓๐๐ เมตรจากรั้วมหาวิทยาลัย ทั้งนี้โดยให้เวลาประมาณ ๒ เดือนในการดำเนินการ (คือในช่วงปิดเทอมช่วงนี้) ถ้าจะมีร้านใดขายเหล้าในเขต ๓๐๐ เมตร ให้เป็นร้านอาหารที่มีการจำหน่ายเหล้าเป็นส่วนประกอบเท่านั้น และต้องไม่ทำผิดพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คือต้องไม่จำหน่ายแก่ผู้อายุไม่ถึง ๒๐ ปี ไม่ลดแลกแจกแถม และไม่เปิดเกิน ๒๔ นาฬิกา

(๓) ร้านนอกโซนนิ่ง ๓๐๐ เมตร ก็ต้องไม่ทำผิดกฎหมาย – ร้านเหล้าที่ถึงแม้จะอยู่นอกเขต ๓๐๐ เมตร ก็ต้องไม่ทำผิดพระราชบัญญัติสถานบริการ คือต้องไม่เปิดเกิน ๒๔ นาฬิกา และต้องไม่ทำผิดพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คือต้องไม่จำหน่ายแก่ผู้อายุไม่ถึง ๒๐ ปี และไม่จำหน่ายโดยมีการลดแลกแจกแถม

(๔) ถ้าครบระยะเวลาแล้วร้านใดไม่ปฏิบัติตามจะใช้มาตรการขั้นเด็ดขาด – หากครบระยะเวลาแล้ว ไม่มีการดำเนินการตามที่ตกลงกัน จะมีการดำเนินการจับกุมโดยใช้กฎหมายที่มีโทษจำคุก โดยตั้งข้อหากับเจ้าของร้านตัวจริง และจะมีการใช้มาตรการขั้นเด็ดขาดคือ มหาวิทยาลัยจะประกาศห้ามนักศึกษามีให้เข้าร้านนั้น และจะดำเนินการทางวินัยนักศึกษากับนักศึกษาที่ไปใช้บริการและอาจพิจารณาดำเนินการถึงขั้นขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งปิดร้านนั้นต่อไป